

РЕШЕНИЕ

№ 7775

гр. София, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 02.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3172** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 27а от Закона за закрила на детето /ЗЗДет./.

Образувано по подадена от В. В. А., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез пълномощника си адв. Ц. И.-Й. жалба срещу Заповед № ЗД/Д-С-КС-034/12.03.2021 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, с която е прекратено настаняването на малолетното дете А. В. А., с ЕГН [ЕГН] в професионално приемно семейство на С. К. и е настанено временно в семейството на К. Б. С. и Г. Д. С..

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на акта, поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Посочва, че е баща на малолетното дете, който желае детето да бъде настанено и отглеждано от него, в дома му. Бащата е подал молба за реинтеграция в семейството преди издаване на заповедта. Посочва, че майката на детето страда от психично заболяване, параноидна шизофрения и е с 80 % ТНР, поради което не е в състояние да полага адекватни грижи за детето. През времето, през което детето е било настанено в професионалното приемно семейство, бащата е поддържал връзка с детето, виждал се е с него. Подал е молба за реинтеграция, но вместо това е издадена процесната заповед, съгласно която детето е настанено в семейството на негови близки. Бащата разполага с възможности за отглеждане на детето, живее в собствена къща, в която живеят и неговите роднини – майка, две сестри и брат му, също така работи на трудов договор. Освен това бащата

не е бил уведомен за започналото производство по промяна в настаняването. Намира заповедта за неотговаряща на изискванията за форма, тъй като в нея липсват мотиви за това какво налага тази промяна. Не е посочен срок, за който детето се настанява в новото семейство. Липсват и правните основания за издаване на заповедта. Заповедта противоречи и на целта на закона. Посочва, че с оглед подадената молба за реинтеграция на детето в неговото семейство, бащата е ползвал подкрепа от ЦОП „Света С.“. На 12.03.2021 г. в ДСП - К. село е внесен заключителен доклад, с който бащата е оценен положително. Тези обстоятелства не са взети предвид от страна на ответника при издаването на оспорената заповед. Моли за отмяна на заповедта. Претендира разноси.

В проведеното съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, се явява лично и с адв. И., която поддържа жалбата и моли процесната заповед да бъде отменена.

Допълнителни съображения излага в представени подробни писмени бележки. Претендира разноси по представен списък.

Ответникът – Директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, е представил становище по жалбата, в което излага съображения относно причините, наложили промяната в настаняването на детето.

В съдебно заседание се представлява от юрк. Я., която оспорва жалбата и счита, че същата е неоснователна. Твърди, че това е най-добрата мярка към момента на издаване на заповедта. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Конституираната заинтересована страна, С. С. Б.– майка на малолетното дете, чрез пълномощника си адв. С. изразява становище за неоснователност на жалбата и моли заповедта да бъде оставена в сила като правилна и законосъобразна. Посочва, че спазва всички указания и препоръки на отдел Закрила на детето, райони К. село и Л. и е подала молба за реинтеграция на детето в нейното семейство.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно по делото се установява, че жалбоподателят В. В. А., заедно със заинтересованата страна С. С. Б., са родители на малолетната А. В. А., с ЕГН [ЕГН], което е видно от представено Удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № 1017/05.11.2015 г. Родителите са разделени от преди раждането на детето. А. има по-малка едноутробна сестра В., чиито биологичен баща е настоящия съжител на майката.

От доказателства по преписката /епикриза/ се установява, че майката на детето С. С. Б. страда от параноидна шизофрения.

На 23.11.2020 г. е бил получен сигнал от лелята на детето по майчина линия на децата М. Б., с опасения за живота и здравето на детето. Майката е с психично заболяване, не приема предписаните ѝ лекарства и не приема помощ от роднините си, тъй като е в конфликт с тях. Бащата на детето А. А. периодично я посещавал, като срещите му с нея се провеждали в присъствието на лелята по майчина линия, не изплащал издръжка на майката и не претендирал за родителски права.

При извършена проверка било констатирано, че майката не е в състояние да полага адекватни грижи за децата, жилището е с лоши хигиенно-битови условия, както и че личният лекар е на мнение, че детето е в риск. За целта е била проведена екипна среща по Координационен механизъм и е взето решение детето да бъде спешно изведено от биологичното му семейство.

Във връзка с така установеното, на 27.11.2020 г. е издадена Заповед № ЗД/Д-С-КС-129/27.11.2020 г. от директора на ДСП – К. село, с която детето А. временно и по спешност е настанено в семейството на приеман родител С. К. до промяна в обстоятелствата, довели до настаняване на детето извън биологичното му семейство.

Бащата на малолетната А. А., В. А. депозирал молба, с вх. № С1/Д-С-КС/625-004/30.11.2020 г., за реинтеграция на детето в семейството му. Предвид факта, че никога не е полагал грижи за дете, бащата е бил насочен към социална услуга „Оценка на родителския капацитет“.

Изготвен е заключителен доклад за оценяване потребностите на детето и родителския капацитет по случая на реинтеграция, от 08.03.2021 г., с който ЦОП „Св. С.“ е оценил капацитета на бащата. В доклада е посочено, че бащата има възможност, както и капацитет да се грижи за детето и реинтеграцията в неговото семейство е в интерес на детето.

К. Б. С. и Г. Д. С., близки на майката на детето, подали молба по ДСП-Л., вх. № ДДМ/Д-С-ЛЦ/795/22.12.2020 г., с искане да бъде направено необходимото проучване на семейството им, във връзка с желанието им да приемат в семейството си двете малолетни деца А. А. и В. Ц.. И двамата са попълнили декларация за даване на съгласие по чл. 24, ал.3 ЗЗДет. за настаняване на детето в тяхното семейство.

По повод подадената молба било извършено социално проучване от страна на ОЗД-Л.. Установено е, наличието на близки на малолетната А., живущи на територията на ДСП-Л., проявили готовност да отглеждат детето в семейната си среда. Констатирано е, че съпрузите К. Б. С. и Г. Д. С. са в състояние да полагат непосредствени грижи за детето А., като в семейството им ще се отглежда и по-малката ѝ сестра В., видно от Доклад за оценка на случай и предприемане на мярка за закрила спрямо дете. ДСП-Л. са изразили становище, че сем. С. разполагат с условия и имат капацитет да се грижат за детето и в негов интерес е то да бъде настанено в близка до семейната среда.

Преди Доклад за оценка на случай и предприемане на мярка за закрила спрямо дете от 12.03.2021 г. е изготвен протокол от преглед на оценката на случая и плана на действие от 12.03.2021 г., в който е посочено, че временната мярка за закрила следва да се преразгледа, тъй като са установени близки, които изразяват готовност да се грижат за детето.

Със Заповед № ЗД/Д-С-КС-034/12.03.2021 г. на директора на ДСП – К. село, на основание чл. 29, т. 8 от ЗЗДет., във вр. с чл. 30, ал. 2 от ЗЗДет. и на основание чл. 25, ал. 1, т. 4 от ЗЗДет., във вр. с чл. 26, ал. 1 от ЗЗДет. е прекратено настаняването на малолетното дете А. В. А., с ЕГН [ЕГН] в професионално приемно семейство на С. К. и е настанено временно в семейството на К. Б. С. и Г. Д. С..

Заповедта е връчена на жалбоподателя и баща на детето на 17.03.2021 г.

По делото е представен Трудов договор от 08.07.2019 г., сключен между [фирма] и В. В. А. и справка по чл. 62 от КТ, от които е видно, че жалбоподателят работи в посоченото дружество на длъжността монтьор.

В хода на съдебното производство са представени писмо изх. №

ПР/Д-С-КС/345-001/21.09.2021 г. и социален доклад изх. № ПР/Д-С-КС/345-004/05.10.2021 г., относно условията, при които е отглеждано детето в семейството на К. и Г. С.. В доклада е посочено, че сем. С. ползва жилище, което е собственост на Българската православна църква. Същото представлява апартамент, състоящ се от кухня с дневна, преходна стая и още една стая. Петгодишната А. е настанена в дома на сем. С. заедно със своята по-малка сестра В.. И за двете деца са осигурени подходящи легла и място за игра. Жилището се отоплява с ел. енергия – климатик, има течаша топла и студена вода. Обзаведено е с всички необходими мебели и уреди за нормален начин на живот. А. е изключително привързана към своята по-малка сестра. Чувства се много добре, в период на успокоение и адаптация. Г-жа С. е директор на Частна детска градина „У. на П. Б.“ и има необходимия капацитет да полага много добри грижи за А., да я възпитава по подходящ начин и да ѝ дава емоционалната си подкрепа. При евентуално преместване на А. в дома на бащата, двете деца ще бъдат разделени и това няма да се отрази добре на психическото и емоционалното им състояние. Екипът на ЦОП „Света С.“ е ангажиран с провеждане на медиации срещи между родителите и детето, както и с изготвяне на оценки за родителския капацитет на родителите. Към момента майката на А. – С. Б. все още посещава социална услуга за оценка на родителския капацитет. При проведен разговор със специалисти от ЦОП „Света С.“, наблюдаващи срещите между бащата и детето, същите споделят, че бащата е твърде нетърпелив при общуването си с детето А., няма необходимия подход, комуникацията им е на ниво „двама малолетни“ и се състои в гонене, гъделичкане и подмятане. А. до момента не е полагал грижи за дете, включително и своето и специалистите от ЦОП „Света С.“ са убедени, че той не осъзнава сериозната отговорност, която трябва да носи всеки родител. Считат, че той се държи с детето по скоро като с приятелче, с което да си играе, отколкото като баща и преместването на детето А. в дома на бащата ще влоши качеството на полаганите грижи спрямо нея. От друга страна е посочено, че в Отдел „Закрила на детето“ постъпват множество писма от лелята на детето М. Б., със много притеснително съдържание. В заключение е посочено, че към момента детето се отглежда в много добра среда, бащата може да вижда детето, когато пожелае, както и, че раздялата между двете малки сестри ще се отрази много отрицателно на емоционалното им състояние. Мнението на специалистите от ЦОП „Света С.“ е, че качеството на отглеждане на А. в дома на бащата няма да бъде на настоящото ниво. От ДСП-К. село изразяват становище, че в интерес на двете деца е да продължат да живеят заедно при сем. С..

По делото е представено и заключение, свързано с наблюдения във връзка с извършена работа по програма „Реинтеграция“ относно провеждане на медиации срещи между детето А. А. и нейните родители С. Б. и В. А. от 01.10.2021 г. Видно от същото е, че сем. С. са успели да дадат на А. необходимите емоционална подкрепа и приемане, внимание, разбиране на нейните нужди, стабилност, постоянство и предвидимост, което е довело до промяната в детето. Освен това връзката между двете сестри А. и В. е значима и силна. Посочено е, че на този етап, в интерес на детето А. е да продължи да се отглежда в семейството на К. и Г. С., като се провеждат редовно срещи с двамата родители. Да се насърчават и двамата родители да бъдат по-ангажирани към всички сфери от живота на детето, които пряко влияят върху развитието и емоционалното ѝ състояние.

По делото е разпитана като свидетел М. С. Б., сестра на майката, която заявява, че А.

се отглеждала в тяхното семейство, където живеела и сестра ѝ С.. Грижите за детето били предимно нейни и ползвали чужда помощ – доброволна или платена. Бащата на А. в началото на раждането на детето помагал, като никога не се грижил 24 часа, но след първата година все по-малко се е интересувал от него. Помагал за няколко часа в къщи, финансово помагал много малко и нередовно. През 2020 г. имало дълги периоди, в които нито се обаждал, нито идвал. Когато разбрал, че сестра ѝ С. иска да вземе А. и да се събере да живее с настоящия си приятел, В. казал, че иска да се откаже от детето. Майката и бащата нямали добър диалог, както и семейството на бащата не показвало интерес към детето. Не се съгласявал детето да слага очила, въпреки, че А. имала проблем с очите, не се интересувал от нейните проблеми в детската градина, както и се отегчавал на детската площадка. Купувал ѝ неподходящи неща за ядене. Свидетелката твърди, че откакто детето е настанено в приемно семейство, В. го е посещавал един или два пъти в месеца. Към момента заявил, че повече от един път в месеца няма да посещава А., тъй като няма да го пускат от работа.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № ЗД/Д-С-КС-034/12.03.2021 г. с която директорът на ДСП – К. село е прекратил настаняването на малолетното дете А. В. А., с ЕГН [ЕГН] в професионално приемно семейство на С. К. и я е настанил временно в семейството на К. Б. С. и Г. Д. С..

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу годен за обжалване административен акт, от надлежна страна, по смисъла на 27а, ал. 1 от ЗЗДет. Не е спорно, че до настоящият момент липсва окончателно произнасяне на съд по реда на чл. 28 от ЗЗДет., поради което пред настоящия съд, жалбата се явява процесуално допустима.

Съгласно чл. 168 от АПК, във връзка с чл. 142 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 от АПК, без да се ограничава само с тези, посочени от оспорващия. Необходимо е да са налице, в тяхната съвкупност, всички изисквания за валидност на административния акт, а именно: да е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административнопроизводствените правила, да не противоречи на материално - правните разпоредби и да съответства на целта на закона.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по см. на чл. 27, ал. 1 от ЗЗДет. във вр. с § 1, т. 15 от ДР на ЗЗДет., според които, настаняването на дете в семейство на роднини или близки, в приемно семейство и в социална или интегрирана здравно-социална услуга за резидентна грижа, се извършва със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето. Съгласно легалната дефиниция на понятието "настоящ адрес на дете" е адресът, на който детето пребивава. Не е спорно по делото, че лицето издало оспорената заповед заема именно

тази длъжност, както и че настоящият адрес на детето е в [населено място]. Следователно, проверяването в настоящото производство заповед изхожда от материално и териториално компетентен орган.

Съдът намира и че оспорената заповед отговаря на изискванията за форма предвидени в чл. 59, ал. 2 от АПК, тъй като е издадена в писмена форма и съдържа всички предвидени в тази норма реквизити, вкл. фактически и правни основания за издаването ѝ. Заповедта е мотивирана в достатъчна степен, за да може да се установи какви са мотивите на органа да предприеме посочената мярка за закрила. В този смисъл, мотиви са изложени, както в самата заповед, така и в социален доклад, предхождащ издаването на заповедта, а и в цялата административна преписка, по която е издадена процесната заповед. При издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до неизясняване на всички релевантни за случая факти и обстоятелства или накърняване правата на страните в настоящото производство. Оспорената заповед е издадена в хода на производство по постъпил по реда на чл. 10, ал. 1 от ППЗЗДет. устен сигнал за дете в риск и извършена оценка на същия по реда на чл. 9, ал. 1 от ЗЗдет. Извършено е проучване и оценка на сигнала по начините, визирани в чл. 14, ал. 1 от ППЗЗДет., въз основа на което и по реда на чл. 15 от ППЗЗДет. е открит случай. Изготвени са множество социални доклади, както и е спазено изискването на чл. 23, ал. 3 от ППЗЗдет., вр. с чл. 27, ал. 3 от ЗЗдет. да бъде взето съгласието на роднините, при които се настанява детето, като е проучена тяхната годност за настаняване на детето. Доводите на жалбоподателя, че не бил уведомен своевременно за започване на административното производство по издаване на оспорената заповед изцяло се опровергават от приобщеният доказателствен материал. Видно от представената декларация за даване на съгласие по чл. 24, ал. 3 от ППЗЗДет. от 07.01.2021 г., жалбоподателят В. А. е декларирал, че е получил от ДСП разяснения за същността и последиците от допускане на настаняването по чл. 26, ал. 1 от ЗЗдет.

Предвид изложеното, настоящия състав намира, че при постановяване на процесната заповед, ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната ѝ, на процесуално основание. Освен това, настоящият съдебен състав поддържа разбирането, че за да бъде основание за отмяна, едно процесуално нарушение следва да е съществено, т.е., ако не беше допуснато, органът би могъл да достигне до други правни изводи.

Предвид съответствието на заповедта с процесуалните правила, законосъобразността на оспорената заповед ще следва да се преценява на основание съответствие с материалния закон.

По съответствие с материалния закон.

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с материалния закон и с целта на закона. Предприетата мярка за закрила "Настаняване на дете в семейство на роднини и близки" е предвидена в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗдет. Основанията за прилагане на тази мярка са посочени в чл. 25, ал. 1, т. 1-т. 6 от ЗЗдет., като в конкретният случай са изложени съображения за наличие на основанията на т. 4 от същата разпоредба, предвиждащи настаняване извън семейството, в случаите, когато детето е жертва на насилие в семейството и съществува сериозна опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие.

Самото настаняване се осъществява с решение на компетентният районен съд, до

постановяване на което, директорът на дирекция „Социално подпомагане“ издава заповед за настаняване по административен ред. Тази заповед е временна и тя поражда действие само от издаването ѝ до произнасяне на сезирания компетентен районен съд по реда на чл. 28, ал. 4 от ЗЗДет, с влязло в сила съдебно решение. Целта на процесната мярка за закрила, не е прекъсването на връзката между детето и родителите му, а постигането на максимална защита на интересите на детето, които са поставени и от националното и международното законодателство над тези на родителите му.

Предмет на обжалване в настоящия случай е именно такава временна заповед на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село. От представените доказателства по делото се доказва по категоричен начин, че промяната на мястото на осъществяване на предоставената мярка по чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗДет. е в най-добър интерес за детето и заповедта, с която същата е постановена, е в съответствие с принципите на закрила на детето, установени в чл. 3 от ЗЗДет., а именно осигуряване най-добрия интерес на детето, специална закрила на дете в риск, незабавност на действията по закрила на детето, грижа в съответствие с потребностите на детето, временен характер на ограничителните мерки. Правилна и целесъобразна е преценката на административния орган за защита на висшите интереси на детето, които имат приоритет пред желанията или интересите на биологичния родител В. А.. Приложените социални доклади и становища от компетентните органи, илюстрират задълбоченото, съвместно и отговорно отношение на социалните работници към случая, както и стремежът им да изпълнят основните цели на Закона за закрила на детето. Безспорно в случая събраните доказателства показват дефицит в родителските грижи на майката и бащата, като в съответствие с представените по делото доказателства е констатацията на административният орган, че към момента на издаване на оспорената заповед А. А. е била „дете в риск“ по смисъла на § 1, т. 11, б. "б" и б. "в" от ДР на ЗЗДет.

Не е спорно по делото, че детето е настанено в семейство на близки семейни приятели. Обстоятелството, че между семейството на К. и Г. С. и детето А. е налице силна емоционална връзка и детето се чувства спокойно и обгрижвано в техният дом, безспорно се установява от изготвения социален доклад по делото. Видно е, че семейство С. се отнасят отговорно към възпитанието на детето и разполагат с необходимия материален и морален ресурс за задоволяване на всички нужди на детето в стабилна семейна среда, в която същото може да получи необходимите за възрастта и потребностите му внимание и грижа.

Реинтеграцията на детето в семейството е самостоятелна процедура и наличието или липсата на предпоставките за провеждането ѝ не са предмет на разглеждане в настоящото производство. В този смисъл твърденията на жалбоподателя за желанието му и възможностите му за отглеждане на детето А., са ирелевантни за разрешаване на настоящия административен процес.

Въпреки изричните указания на жалбоподателя В. А. , да ангажира относимите към правния спор доказателства, в това число да доведе при режим на довеждане един свидетел, същият не е ангажирал гласни доказателства. При това положение, съдът счита, че жалбоподателя е дезинтересиран от развитието на настоящото дело, включително и че не желае да доведе допуснатия до разпит свидетел. Не се твърди от страна на жалбоподателя, респ. и от майката на детето, нито се представят доказателства, че са налице други роднини и/или близки които да желаят и могат да

полагат грижи за детето и, при които да може същото да бъде настанено.

Ето защо, обоснована и законосъобразна се явява преценката на административният орган, че в интерес на детето е то да бъде настанено в семейството на близки, а именно в семейството на К. и Г. С..

С оглед конкретиката на казуса, трябва да се отбележи, че мярката за закрила на дете, не цели прекъсване на връзката му с родителите, а защита на неговите интереси, поставени от законодателя над тези на родителите, независимо от оценката им за това. В този аспект, не съществува пречка при настъпване на промяна в обстоятелствата да се предприемат действия по прекратяване на настаняването и реинтеграция в семейна среда.

По изложените съображения съда намира, че оспорената заповед е постановена от компетентен орган, при спазване на установената форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административно процесуални нарушения, в съответствие с материално правните разпоредби и целта на закона, поради което и подадената срещу нея жалба ще следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените съдебно-деловодни разноски следва да бъде оставено без уважение.

От ответника не са претендирани разноски, поради което същите не се дължат.

Заинтересованата страна също не претендира разноски.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 59-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. А., с ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № ЗД/Д-С-КС-034/12.03.2021 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, с която е прекратено настаняването на малолетното дете А. В. А., с ЕГН [ЕГН] в професионално приемно семейство на С. К. и е настанено временно в семейството на К. Б. С. и Г. Д. С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: